

Українська Католицька Церква Св.Родина

Парох: о. Микола Олів'ян Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Facebook: Saturday School:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Holy Family Ukrainian Catholic Church

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757

Pastor: Fr. Olvian Nicolae Popovici

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

No. 30/18

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

July 29, 2018 / Липень 29, 2018

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Неділя - 9-а по Зісланні Святого Духа (Отців шести вселенських соборів), 29-го Липня, 2018 р. Св. свцмч. Антиогея і десятиох учнів його.

Глас 8: Апостол: до Коринтян 3:9 - 17. / Євангеліє: Мт. 14:22 – 34.

9:00 год. ранку – (✠ Нестор, ✠ Ольга, ✠ Юрій, зам. Наталія П.) - англ. мовою.

10:15 год. ранку - За Парафіян – укр. мовою.

Замітка: Цього тижня Вічна Лампа горітиме в пам'ять
✠ Нестора Гудзій, зам. Наталія Попович.

Понеділок, 30-го Липня, 2018. Св. влкмч. Марини.

7:00 год. вечора – Боже Благословення для всіх з Родина
Москалюк, зам. Родина.

Вівторок, 31-го Липня, 2018. Св. мч. Якінта, що в Амастріді. Св. мч. Еміліяна.

8:00 год. ранку – Боже Благословення для Роберта та Летисії
Налевайко, Наталія П.

Середа, 1-го Серпня, 2018. Прп. Макрини, сестри св. Василія Великого. Прп. Дія.

7:00 год. вечора – Боже Благословення для Сари Христини
Попович та всієї Родина, зам. Наталія П.

Четвер, 2-го Серпня, 2018. Св. славного пророка Іллі.

9:00 год. ранку – За Парафіян - укр. мовою.

7:00 год. вечора – ✠ Марта Боук, зам. Стефанія Боук

П'ятниця, 3-го Серпня, 2018 р. Прпп. Симеона, Христа ради юродивого, і Іоана, сопосника його. Св. прор. Єзекиїла.

7:00 год. вечора – Боже Благословення для всіх жінок зі
Сестринства св. Вервиці, зам. Сестринство.

8:15 год. вечора до 10:15 вечора – Акафист, Вечірні чування,
розважання, молитви та Вервиця. (зам. Матері в Молитві) – на
Українській мові.

Субота, 4-го Серпня, 2018 р. Св. мироносиці й рівноап. Марії Магдалини.
Повернення мощів св. свцмч. Фоки.

6:00 год. вечора – Вечірня

7:00 год. вечора – Боже Благословення для Мартина та Сілвії
Сміт, зам. Наталія П.

Неділя - 10-а по Зісланні Святого Духа, 5-го Серпня, 2018 р. Св.
мчч. Трофима, Теофіла і тих, що з ними.

9:00 год. ранку – (Боже Благословення для всіх з Родина
Баранських, зам. Наталія П.) - англ. мовою.

10:15 год. ранку - За Парафіян – укр. мовою.

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед або після Св. Літургією та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до о.пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбути передпоздужні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:15-1:35). Детальніша інформація на фейсбуці:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу 1:30 – 2:15 год; (9-11 р.) 2:15 – 3:45 год; (11-15 р.) 3:45 – 5:15 год.

Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться **3-го серпня 2018 р.** і розпочнеться **о 8:15 годині вечора.**

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослужіння. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (19 – го серпня 2018 р. о 12:00 год дня) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12:00 годині дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації до вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Заповіт: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родина (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, після Божественних Літургій запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодоші!

Недільна Пожертва, 22 липня, 2018 р.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемоє» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$180, Тетрапод: \$10, Кава: \$100, Церква: \$15, Вічне світло: \$30, Вареники: \$32, Харитативна Акція: \$570, Пожертва: \$200, Місячна жертва на іпотеку - \$750, Недільна жертва – \$1,353, Разом - \$3,240.00.

Дорогі парафіяни! Управа нашої церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулих неділь 22 – го липня 2018 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, принаймі час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священника.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці липні 2018 р. наші найкращі вітання та нехай Господь Благословляє всіх вас!

“На многая і благая літа!”

Новини нашої парафії:**1. Майбутні події:**

а. Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться 19 серпня 2018 р.Б.

б. 11 – 12 Серпня відбудеться щорічна проща до Сестер Служебниць, разом з Патріархом Святославом та Кардиналом Доланом Архієпископом Нью Йорка, у Слотсбург, НЙ.

в. 26 – го Серпня 2018 р. відбудеться наш Парафіяльний Пікнік з нагоди 27 – річнці Незалежності України.

2. Висловлюємо нашу щирю подяку:

а. Родині з нашої парохії (бажає залишитись як анонімний жертводавець), яка пожертвувала 200 дол. для нового проекту цього року (написання копій чотирьох чудотворних ікон з України. Всього разом пожертвовано 800 дол.

б. всім вам за вашу щедру участь у багаторазових необхідних роботах при житті нашого храму. Ви добровільно прилучаєтесь і допомагаєте у додаткових витратах церкви і похвально, що бажаєте залишитись анонімними. **Нехай Бог поблагословить усіх волонтерів та жертводавців і винагородить сторицею.**

3. Дорогі парохіяни: Якщо ви вдома маєте подарунки ще не відкриті і мають магазинний квиток, але вони вам непотрібні, звертаємось до вас, якщо бажаєте пожертвуйте для листопадового “Chinese Action”. Надісьмо на ваші пожертви.

4. Дорогі парафіяни: ми потребуємо почистити декілька комплектів Церковних Риз. Просимо про пожертву на виконання цих робіт. Нашим обов'язком є зберігати Божий храм і все, що знаходиться у ньому у відповідному стані. Пам'ятаймо, що Божий храм - це наше життя і місце молитви. Заздалегідь дякую за вашу жертву.

5. Дорогі парафіяни, ми плануємо їхати на прощу до Слотсбургу 12 серпня ц.р. Маємо до вжитку церковне авто (на 15 чол.) та моє власне (на 7 чол.). Бажаючим прощу звертатися до п. Галини Подольської; просимо також про \$10 від особи на покриття коштів. Якщо більше осіб зголоситься на поїздку, тоді потрібно буде замовляти автобус при ціні в \$30 від особи. **Принесемо вам до відома, що недільні Св. Літургії служитимуться в нашому храмі в суботу 11 серпня 2018 р.Б. о 5 год. вечора англ. мовою, а о 7 год вечора укр. мовою.**

6. Дорогі Парафіяни: Вже є приготована Літургійна Книга на 2019 рік. **Всі бажаючі можуть замовити Служби Божі як за живих, так і за померлих.**

Запам'ятаймо: Дорогі Парафіяни: Якщо ви бажаєте замовити Службу Божу за ваших рідних, тоді прошу це зробити заздалегідь, щоб не було непорозуміння. **Всі бажаючі можуть замовити Служби Божі як за живих, так і за померлих, імена за бажанням можна і не зазначати.** У віснику писатиме лише «Божественна Літургія»

Стемфордська Харитативна Акція 2018. Кожен член нашої парафії закликається підтримати цю Харитативну Акцію, під проводом нашого Владика Павла Хомницького, ціль якої - \$3,000.00. Наступні парафіяни, які вже підтримали акцію:

\$200.00 – п. Богдан та п. Емілія Шафранські,

\$100.00 – п. Ігор Бурак та п. Ярослава Смолинець

п. Сергій Шелестов,

\$50.00 – п. Ігор та п. Мирослава Смеричинські,

п. Микола та п. Люба Лужицькі,

\$40.00 – п. Ігор та п. Надія Корецькі,

\$30.00 – п. Марта Скрипочка.

Разом зібрано 2,595.00 дол. (Потрібно зібрати 3,000 дол.)

Дякуємо та нехай Господь Бог благословить усіх Вас!

Новини з інших Парафій:

1. Українська греко-католицька парафія Св. Володимира у Гемпстеді, Нью-Йорк організує щорічний парафіяльний пікнік у неділю 29- го липня 2018 р з 1.00 до 6.00 год. вечора у парафіяльному центрі (226 Uniondale Ave., Uniondale, NY). Вам запропонують українську їжу, гарну музику та розваги для дітей. Детальніша інформація - додана до вісника.

2. Українська греко-католицька парафія Св. Івана Христителя у Рівергеді, Нью-Йорк організує парафіяльний пікнік у неділю 5- го серпня 2018 р. з 3.00 до 5.00 год. по обіді на церковному подвір'ї (820 Pond view, Riverhead, N.Y. 11901). Детальніша інформація подається на додатку до вісника.

Про прощення-милосердя... ..продовження з попереднього вісника....

Навчивши учнів своєї молитви, Ісус Христос почав розширювати та пояснювати одне її прохання: «Коли ви прощатимете людям їхні провини, то й Отець Ваш небесний простить вам. А коли ви не будете прощати людям, то й Отець ваш небесний не простить вам провин ваших» (Мт 6, 14-15). Як підкреслює апостол Яків, суд немилосердний для того, хто не чинить милосердя. І милосердя є понад суд... (пор. Як. 2, 13). Небесне та людське прощення йдуть нога в ногу. Зауважимо ту залежність, котра існує між прощенням ближнього і прощенням, яке людина просить у Господа Бога також у книзі Сираха: «Ближньому твоєму кривду прости, тож, попросивши, й сам прощення гріхів одержиш» (Сир. 28, 2). Якраз про це й просимо у п'ятому проханні молитви «Отче Наш». Браття та сестри! «Для Божого милосердя нема міри і не можна висловити Його доброти. Твоя злоба має міру, але в лікуванні нема міри. Твоя злоба, яка б вона не була, це злоба людська, а Божа любов до людей невимовна, тож надійся, що вона перемаже твою злобу» (св. Іван Золотоустий). Нещасна та людина, що не вміє прощати, що далека від правдивого милосердя та паралельно до нього любові. Треба вміти прийняти іншого, допомогти йому, по мірі можливості, вирішити наболілі проблеми у душі Небесного Вчителя. Допоки ми любимо, доти й прощаємо. Як пригадає Отто фон Бісмарк, життя навчило мене багато прощати, але ще більше – шукати прощення... Це значна перемога простити іншу людину. Господь, як бачимо, дорогі у Христі, прощає нам наші провини, зокрема у св. Сповіді, в цій тайні примирення. Варто завжди пам'ятати, що Господь прощає грішника, який зумів усвідомити особисту гріховність (пор. Пс. 32, 5; 2 Сам. 12, 13). Всемогутній Творець є, отже, для християнської душі невичерпним джерелом милосердя та Отцем, котрий прощає своїм дітям їхні провини, якщо вони цього радо бажають. Стає з цього уривка з Біблії очевидністю, що коли ми прощатимемо з цілого серця, ми будемо водночас зближуватися та ставати схожими на Того, хто у смерті молився за своїх кривдників: «Отче, відпусти їм, не знають бо, що роблять» (Лк. 24, 34). Коли духовне збагатить наше життя на протигагу до матеріального. Чи навчилися ми прощати (вибачати) у християнському житті? Чи наше серце не камінне? Якраз, чи не найголовнішою правдою у цій притчі є те, що Всевишній не зможе простити нам, якщо ми не простили насамперед своїм ближнім... А це і є подвиг, який сьогодні св. Писання ставить кожному перед очі. Ці слова хочуть закінчити словами одного вірша:

Прощення – це до іншого дорога,

І ми без нього бідні у житті.

Воно провадить нас завжди до Бога.

Прощати варто радо, як святі...

Сучасне вчення про первородний гріх та деякі питання з цим пов'язані

Катехизм Католицької Церкви так говорить про первородний гріх: «У розповіді про гріхопадіння (Бут 3) вжито образну мову, але сказано про первісну подію, яка мала місце на початку історії людини (Пор. II Ватиканський Собор, Паст. конст. «Gaudium et spes», 13, § 1.). Об'явлення дає нам певність віри, що вся історія людства позначена первородною провинною, якої добровільно допустилися наші прародичі (Пор. Тридентський Собор: DS 1513; Пій ХП, Енци. «Humani generis»; DS 3897; Павло VI, Промова II липня 1966 р.), ККЦ 390. Варто також додати, що згідно вчення Католицької Церкви, Ісус Христос ніколи не мав первородного гріха, а його Матір, Марія, була збережена від цього гріха в моменті зачаття, звідси її прихід у світ називається «Непорочним Зачаттям». Проте, як Ісуса, так і Його Матері – з огляду на приналежність до людського роду – наслідки первородного гріха також стосувалися, такі як хвороби, страждання чи смерть. Питання, які залишаються актуальними на сьогодні у зв'язку з проблематикою «первородного гріха», це питання про можливість «колективної відповідальності», а також про непропорційну кару, тобто пекло, за цю відповідальність, що чинить з образу Бога дещо жорстокого і караючого, а не Бога-Любов. З другого боку, якщо Христос є Відкупителем людини, і в Таїнстві Хрещення людина приймає плоди цього Відкуплення, то виникає питання чи це Відкуплення лише від особистих, свідомих і добровільних гріхів, чи також ще від чогось. Якщо лише від особистих, тоді виходило б, що діти, які ще не вчинили таких особистих гріхів, не потребують Відкуплення. Також сьогодні все частіше говориться, що коли мова про біблійний образ «Адама», то це образ «первісних людей», а не когось конкретного та одного. Тим більше, що наука ставить супротив такому вченню, твердячи, що смерть генетично запрограмована в кожній людській істоті, і крім того, людина еволюційно походить не від якоїсь однієї пра-пари, лише зародження людства відбувалося в декількох місцях незалежно одне від одного. Вчення про походження всіх людей від однієї людської пари називається «моногенізмом». Ціллю цього вчення з точки зору теології є довести єдність людського роду, а тому і спільна участь всіх у первородному грісі стає більш зрозумілою. Також участь в єдиному спасінні, яке дарував людському роду Єдиний Спаситель, цей «моногенізм» мав би пояснити. Однак, як вже було видно вище, справи біологічні чи еволюційні не повинні бути предметом теології, а отже належить будувати вчення про «первородний гріх» не стільки на природничих науках, скільки на богословському розумінні даної проблематики. Навіть без біологічного моногенізму залишається богословський факт, що всі люди походять від єдиного Бога, всі поєднані спільною людською природою, яку свого часу прийняв Бог через Втілення, всі теж у якийсь таємничий спосіб беруть участь в первородному грісі: всі люди від початку свого існування в якийсь спосіб «винні», чи як говориться «люди не є ангелами». Первородний гріх, а особливо його наслідки, став чимсь «природним» для людей, проте не таке було первісне призначення людини і не такою повинна була бути «людська природа». У всякому разі, вчення про первородний гріх домагається подальшого доопрацювання. Варто теж ще раз підкреслити, що подібно як Відкуплення цілого людського роду однією Боголюдиною є таємницею, особливо спосіб переходу цього відкуплення на людей, так само і таємницею є гріховний стан людей та спосіб переходу цього з прабатьків на весь людський рід.

Гріх і Божа благодать, або Про наслідки первородного гріха і

Божий спосіб зарадити їм

Чому людина грішить? Чи інакше кажучи – чому хтось вибирає свідомо і добровільно зло? Подібно до існування зла, так само і існування гріха є певного роду «таємницею». Якщо ми сотворені, щоб добровільно любити Бога, то це теоретично дає підстави добровільного вибору, щоб Бога не любити. Це таємниця людської свободи, таємниця людського «ні» Богу та Його волі. Людина однак не тому грішить, що вона погана по своїй природі, але тому, що ця природа стала ослаблена так званим «первородним гріхом» і стала схильна до гріховності. Тому потребує Божої допомоги, щоб не грішити, Божої благодаті, перш за все – Таїнств Церкви, які відроджують грішну людину, що кається, і повертають їй Боже дитинство.

Отже, лише Бог може допомогти людині позбавитися гріха, відродитися і перш за все – вибачити вчинений гріх. Це вибачення – дар Божої благодаті та милосердя. Це – Боже виправдання, яке заслужив нам на хресті Ісус Христос, взявши на себе наші гріхи, визволивши нас від них. Кожний, хто щиро кається і навертається, приймає цей дар Христа і дійсно стає «новим створінням», преображається, відроджується. «Felix culpa», тобто «щаслива провина» називав колись св. Августин первородний гріх і додавав: «тому, що ти удостоїлася мати такого потужного Відкупителя». Таїнство Хрещення очищає людину від первородного гріха раз і назавжди, Таїнство Сповіді очищає від особистих гріхів. За посередництвом цих Таїнств людина отримує освячуючу благодать, зодягається у Христа і живе життям у Христі. З цієї освячуючої благодаттю нерозривно пов'язані богословські чесноти, а саме віри, надії та любові. Звичайно, ця благодать є даром Святого Духа, який однаково нескінченний і однаково безцінний, проте так як його дія в конкретній людині також залежить від відкритості даної людини на благодать і на дію Духа, а також від міри любові-відповіді на цю благодать, можна сказати, що в кожній людині ця благодать є у такій мірі, в якій дана людина любить Бога і ближніх. Тим не менше, людина отримує виправдання та «первісну справедливість», знову стає «храмом Святого Духа» та стає спадкоємицею заслуженого Христом спасіння.

Приклад з життя:

1. Погляньмо на героїчний приклад жертви не духовної особи, але малої дівчинки Антоніни. Вона померла в опінії святості 1937 р. в Римі, маючи заaledве шість років і сім місяців. Дівчинка за своєю природою була весела і жвава, любила молитву. Як трілітня дитина до своїх щоденних молитов сама додає ще таку молитовку: «Добрий Ісусе, дозволь, щоб я радше вмерла, ніж мала б вчинити тяжкий гріх». Маючи п'ять років, вона впала і розбила собі коліно. Рана їй дуже дошкулювала. На злагіднення болю дають їй ін'єкції. Вона плаче і не хоче їх. Та тут приходить повна зміна в її наставленні до болю. Мати розповідає їй про Христову жертву і заохочує, щоб з любові до Ісуса радо приймала свій біль. Від тепер вона хоче терпіти з любові до Ісуса. Якийсь час була здорова, але рана коліна відновляється і треба ампутувати ногу. Антоніна з любові до Ісуса радо піддається операції. Коли вже мала зі шпиталю прийти додому, то її бабуся каже до неї: «Антоніно, коли прийдеш додому, то щось тобі буде бракувати». На це вона відповідає: «Ні, бабусю, мені нічого не буде бракувати, бо я свою ногу подарувала Ісусові». Тепер вона носить протезу, ходить до школи, і, маючи шість років, наче ангел, приймає своє перше св. Причастя. По якомусь часі Боже Провидіння зсилає на неї новий болючий досвід. Вона дістає недугу легенів. Мама плаче, а вона її потішає: «Знаєш, мамусю, на світі є так багато грішників, тож хтось

мусить за них винагороджувати. Я хочу, щоб багато-багато грішників навернулося, я хочу за них терпіти". В червні 1937 року вона знову йде до шпиталю. Недуга легенів прогресує. Антоніна багато терпить, але з усміхом каже: "Я почуваю себе добре". Незадовго перед смертю вона через свою маму диктує листа до Ісуса: "Добрій Ісусе, дай мені душі, дай мені багато-багато душ". Кілька днів перед смертю приймає св. Причастя. Її останні слова були: "Боже... мамо... тату..."

2. Відомий проповідник в Америці єп. Фултон Шін розповідає, що він довгі літа знав у Нью-Йорку єврея-золотаря. Одного разу той єврей його запитав, чи не бажав би він купити в нього коло ста більших срібних нагрудних хрестиків. На запитання, звідкіля він ті хрестики дістав, відповідає: "Монахині ті хрестики принесли до мене, кажучи, що вони вже їх не будуть носити, бо хрест відчужує їх від світу. Вони хотіли знати, скільки я можу їм заплатити за срібло тих хрестиків і я відважив їм тридцять срібняків".

Святого славного пророка Іллі

"І з'явивсь Ілля, пророк вогненний, і слово його смолоскипом палало. Він навів на них голод і в ревності своїй їх поменшив. Словом Господнім небо замкнув, а й тричі вогонь із нього звів. Як ти прославивсь, Ілле, чудесами! Хто б похвалився рівністю з тобою? Збудив єси мертвого з смерті і з аду – Всевишнього словом. Ти скинув царів на загибель, прославлених – з їхнього ложа. Ти чув на Синаї докори, на Хориві – вирок відплати. Ти помазав царів на відплату, а й пророків, – своїх наступників. Полум'яний вихор вхопив тебе – колісниця з вогненними кінцями" (Сир. 48, 1-9). Так коротко, в кількох словах, зібрані головні події з життя пророка Іллі. Коли ангел Господній Гавриїл благовістив Захарії народження сина, Йоана Хрестителя, то сказав, що той, хто народиться, багатьох наверне до Господа Бога й "тіме перед ним з духом та силою Іллі" (Лк. 1, 17). А коли Йоан Предтеча над Йорданом став закликати до покути, і багато наверталось і, каючися у своїх гріхах, роздирали на собі одежі й попелом посипали голови, тоді жиди послали до нього спитали: "Що ж – Ілля ти?" (Йо. 1, 21). Подібно й Ісуса Христа одні приймали за Йоана Хрестителя, а "інші за Ілля" (Мт. 16, 14). У хвилю, коли на горі Таворі Христос Спаситель переобразився на очах Петра, Якова та Йоана, коли лице Його стало як сонце, а ризи білі як сніг, "з'явилися їм Мойсей та Ілля і з ним розмовляли" (Мт. 17, 3; а також див. Мр. 9, 4; Лк. 9, 30). І що ж то був за Ілля, який мав таку велику пошану в усіх? Був це, як співає Церква: "У тілі ангел, пророків основа, другий предтеча пришестя Христового". Ось як описує життє пророка Іллі святий Епіфаній Кипрський. Ще до народження Іллі його батькові приснилося, що якісь мужі благообразні розмовляють з маленькою дитиною, сповиваючи її вогняними пеленами і годуючи вогнем. Батько розповів свій сон одному мудрому та побожному священикові, а той так розтлумачив його: та дитини стягне на себе особливу Божу ласку, її слово буде сильне і діяльне, як вогонь; життя її буде миле Богу і вона судитиме Ізраїль мечем і вогнем. Те провіщення сповнилося. Батько святого Іллі називався Савах. Ілля, що означає "Бог – це сила", народився в місті Тішбе, в Гілеаді, що за Йорданом. Походив він з роду Аарона, вихований був у середовищі священиків, часто ходив у пустелю на молитву, а понад усе полюбив чистоту душі і тіла. Ізраїльським народом тоді правив Ахав, безбожний чоловік безбожної жінки Єзавелі, дочки сидонського короля. Вони обоє змусили народ поклонятися божкові Ваалові – і завелася всяка нечесть серед народу. Тоді то в Сихем, головне місто Самарії, де жив цар зі своїм двором, прийшов пророк. "Ілля тішбій, з Тішбе у Гілеаді, сказав до

Ахава: «Так певно, як живе Господь, Бог Ізраїля, якому я служу, цими роками не буде ні роси, ні дощу, хіба на моє слово»" (1 Цар. 17, 1). І справді, Господь закрив небеса і жодна крапля дощу не впала на ниви народу, що забув про свого Бога. А пророку Іллі Господь велів сховатися від помсти Ахава в скелястих ущелинах коло Керіт-поток, над Йорданом, і кожного ранку та вечора ворон приносив йому хліб і м'ясо, а спрагу гамував водою з потоку. Потоки і ріки стали пересихати, і тоді Господь послав Ілля до Сарепти Сидонської, що поблизу Тиру. Прийшов пророк у той край і побачив, як народ там вмирає від голоду, бо суха земля не родила хліба. Перед воротами міста зустрів він бідну вдову, що збирала хмиз, і попросив винесла йому води і шматок хліба. А вдовиця сказала: "Так певно, як живе Господь, Бог твій, нема в мене нічого печеного, тільки пригорща муки в посудині та трошки олії у глечичку. Оце назбираю трохи дров та повернувшись, приготую, що маю, собі та синові, а там з'їмо й помремо" (1 Цар. 17, 12). Тоді пророк відповів їй на це: "Не журись, іди й зроби, як сказала; тільки наперед спечи мені коржика і принеси сюди, собі ж і синові приготуєш опісля. Так бо говорить Господь, Бог Ізраїля: Посуд з мукою не опорожниться, глечик з олією не опустіє аж до того дня, коли Господь пошле дощ на землю" (1 Цар. 17, 13-14). Повірила жінка і послухала його слів. З того часу мука і олія помножувалася в чудесний спосіб. Пророк залишився мешкати в той вдови і хліба їм не бракувало. Та невдовзі помер син удови, стала вона побиватися і голосити, що Бог покарав її за гріхи. Тоді святий Ілля став молитися, а потім тричі подув на лице померлого хлопця і воскресив його, й живого-здорового віддав матері, сказавши: "Дивися, син твій живий" (1 Цар. 17, 23). Жінка ж відповіла пророкові: "Тепер я знаю, що ти – чоловік Божий та що слово Господнє в устах твоїх – правда" (1 Цар. 17, 24). Милосердя Бога глибоке, як море. Господь змилювався над грішниками і послав Ілля до Ахава, який шукав пророка по всьому краю, бо народ гинув від голоду і спраги. Коли пророк став перед ним, цар запитав у нього: "То це ти той, що тривожиш Ізраїля?" (1 Цар. 18, 17). Святий Ілля сміливо відповів: "Не я тривожу Ізраїля, а ти й твоя родина, бо ви покинули заповіді Господні, і ти ходиш за Ваалами" (1 Цар. 18, 18). І велів цареві зібрати на горі Кармель народ Ізраїля та дев'ятсот п'ятдесят поганських жерців. На горі пророк Ілля став упоминати зібраних: "«Докіль кульгатимете на обидва боки? Коли Господь є Бог, ходіть за Ним; коли ж це Ваал – ходіть за ним». Не відповів йому народ нічого. Тож далі сказав Ілля до народу: «Я zostався один пророк Господній, а пророків Ваала 450 чоловік. Дайте нам двох бичків, і нехай вони виберуть собі одного бичка, розітнуть його на шматки й покладуть на дрова, але нехай не підпалюють; а ж приготую другого бичка й покладу його на дрова, але не підпалю. Ви взивайте ім'я вашого бога, а я вівшу ім'я Господнє. Котрий Бог відповість вогнем, той буде Богом»" (1 Цар. 18, 21-24). Весь народ пристав на це. Від ранку до обіду звивали жерці: "Вислухай нас, Ваале!" – та даремні були всі їхні старання. В обід Ілля сказав їм: "Голосніше кричіть, бо певно бог ваш спить, що не чує вас". І до вечора голосили погани, ножами кололи своє тіло, та, мабуть, і справді їх ідол слав, бо жертва все ще лежала на жертovníку. "Тоді Ілля сказав до народу: «Приступіть до мене!» І весь народ приступив до нього. І він знову поставив жертovníк Господній, що був зруйнований. Узяв Ілля 12 каменів за числом колін синів Якова, до якого Господь сказав був: «Ізраїль буде твоє ім'я, і склав з того каміння жертovníк Імені Господньому, та й обвів його навкруги ровом, що міг вмістити в собі зо два сати зерна. Потім розклав дрова, розтяв бичка, поклав на дрова, і

повелів: «Наберіть чотири відра води та й вилийте на всепалення й на дрова!» І зроблено так. І повелів: «Зробіть це вдруге». І зроблено вдруге. Далі повелів: «Зробіть це втретє». І зроблено втретє, так, що вода текла навкруги жертovníка, і в рові було повно води. А коли вже був час приносити вечірню жертву, приступив пророк Ілля й сказав: «Господи, Боже Авраама, Ісаака та Ізраїля! Покажи сьогодні, що Ти – Бог в Ізраїлі, що я – Твій слуга і що я вчинив це все за Твоїм велінням. Почуй мене, Господи, почуй мене, щоб цей народ зрозумів, що Ти, Господи, – Бог, і що Ти наvertsаєш їхні серця». І впав вогонь Господній з неба й пожер усепалення, дрова, каміння, й порох, ба й воду висушив, що була в рові. І ввесь народ, побачивши це, припав обличчям до землі й промовив: «Господь є Бог! Господь є Бог!» Ілля ж повелів їм: «Хапайте Ваалових пророків! Не дайте ні одному з них утекти!» І похалили їх, і Ілля стягнув їх до Кішон-потокy й там повбивав їх» (1 Цар. 18, 30-40). Ахав усе розповів своїй жінці і та вирішила помститися за смерть поганських жерців й убити святого пророка, але Бог об'явив Іллі цей задум цариці і велів покинути край. Через Версавію, що в Юдеї, пішов він у пустелю і там гірко оплакував відступництво свого народу. Тоді явився Іллі ангел Божий, утішив його й нагодував, і велів йти в далеку дорогу. Сорок днів мандрував пророк, аж доки не прийшов до гори Хорив, тут він і поселився у печері. Коли Ілля гірко розпачав над засліпленням Ізраїля, то враз надійшла чорна хмара, з вихром, громами і вогнем. Коли буря минулася, повіяв тихий вітерець, в якому Ілля побачив Господа. Це знак, що не в громі гніву, не у вогні кари, а в тихому вітрі милосердя та прощення ховається сила Божої всемогутності. На наказом Господа, пророк вирушив у Дамаську пустелю і покликав з собою Єлисея, помазавши його на пророка, а той «встав і пішов за Іллею й служив йому» (1 Цар. 19, 21). А Ахав з жінкою своєю Єзавеллю продовжував грішити, чинячи всяке зло. Жив-був чоловік на ім'я Навот, що мав виноградник поблизу палати Ахава і не хотів продати його цареві. Тоді Єзавель веліла звинуватити його в богохульстві, зневазі царського імени й каменувати. Коли Навота вбили, Ахав з жінкою пішли оглядати виноградник. Аж тут перед ними з'явився пророк Ілля і сказав: «Так говорить Господь: То ти убив та ще береш у посідання?.. На тому самому місці, де пси лизали кров Навота, лизатимуть вони твою кров» (1 Цар. 21, 19). А Єзавель сказав, що її жеруть пси на єзреельському полі (див. 1 Цар. 21, 23). Розкаюся Ахав, почувши це, роздер свою одержу – і Господь прийняв його жаль і сказав Іллі, що кара, яку призначив Ахавові, спіткає його аж після смерті. Але не довго тривав жаль і розкаювання Ахава, через три роки він загинув на війні. Коли везли його неживого, то пси і свині лизали його кров на тому самому місці, де колись було вбитий безневинного Навота. А згодом загинула і Єзавель, її виштовхнули з вікна, труп цариці викинули за мури міста і пси зжерли її. На престолі сів Ахазія, син Ахава, безбожник та ідолопоклонник. Та не довго він царював, бо тяжко занедужав і послав до божниці Ваала в Екроні запитати жерців, буде жити чи ні. За промислом Божим, Ілля став перед його посланцями і грізно запитав їх: «Хіба в Ізраїлі нема Бога, що ти послаєш питати Ваал-Зевува, екронського бога?» (2 Цар. 1, 6). Потім став перед самим царем і сказав йому: «Так говорить Господь: За те, що ти послав послів питати Ваал-Зевува, екронського бога, – наче б в Ізраїлі не було Бога, щоб про те питати, – не встанеш з ліжка, на яке ліг; ти мусиш умерти» (2 Цар. 1, 16). Невдовзі Ахазія помер, а оскільки він не мав сина, то царем став його брат Йорам. І прийшов час, коли пророк Ілля мав закінчити свій земний подвиг. Учень Єлисей був свідком його

останніх хвилинок. З'явилася вогненна колісниця і коні вогненні «І Ілля знявся в вихрі на небо» (2 Цар. 2, 11). Згідно з переданням святих Отців, він повернеться на землю перед страшним судом і помре мученицькою смертю. Усе бо, що написано в одинадцятій главі книги Одкровення, святі Отці пов'язують з другим приходом Еноха та Іллі, які були живими вознесені на небо і які повернуться на землю, будуть навчати 1260 днів і творити чуда. Другий прихід Іллі підтверджує також Христос Спаситель: «І запитали його, промовивши: «А чого то книжники кажуть, мовляв, Ілля має прийти перше?» Він же відрік їм: «Ілля має прийти перше і знову все до ладу приведе»» (Мр. 9, 11-12).

У Палестині до сьогодні збереглися місця, пов'язані зі святим Іллею. Христова Церква з давніх-давен почитала його пам'ять. У Київській Русі також віддавна почитали святого пророка. В дохристиянські часи, ще перед хрещенням святої Ольги, перша церква в Києві була віддана під опіку пророка Іллі.

І. Я. Луцик, «Життя святих, пам'ять яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає». Львів, Видавництво «Свічадо», 2013.

Запам'ятайте:

- Приступаючи до святого Причастя, не думайте, що ви приймаєте божественне Тіло від людини, а уявіть собі, що ви приймаєте божественне Тіло, немов вогонь із кліщів самих серафимів, що їх бачив Ісая (Іс. 6:1-8). А спасенну Кров будемо приймати так, наче б устами дотикалися божественного й пречистого ребра... Стійте перед Богом так, наче б ви явилися перед лицем земного царя. Перед небесним Царем треба стояти з набагато більшим острахом (**св. Іван Золотоустий, Про покаювання 9**).

- Вірте, що й сьогодні готується та сама Вечера, в якій Він сам брав участь. Одна від одної нічим не різниться. Не можна сказати, що цю готує людина, а ту готував Христос; навпаки, і цю і ту готував і готує Він сам. Коли бачиш, що священник подає тобі Святі Дари, то думай, що це робить не священник, але сам Христос простягає до тебе руку... Ця Тайна вимагає, щоб ми були досконало чисті, не тільки від крадежу, але й від малої ворожнечі. Ця Тайна - це Тайна миру (**св. Іван Золотоустий, Гомілія 50, на Мт. 14:23-3**).

- І жіночий рід воює за Христа і захищений між воїнів за духовну хоробрість, не відкинений через слабші сили тіла. Багато жінок відзначилося у тій службі не менше, ніж чоловіки. Чимало і таких, що заслужили і на більшу славу. До них належать ті, що захищені до хору дів, і ті, що відзначилися сміливим визнанням віри, або засяяли славою мучеництва (**св. Василій Великий, А.Б. 1**).

- Чи ж не бачиш, як сонце сходить і заходить? Чи ж не помічаєш сам, що місяць маліє і зростає? Чи що-небудь є завжди однакове й незмінне? Поглянь на небо, подивися на землю! Все те не вічне! Бо ж сказано: «Небо й земля перейдуть... сонце затьмиться, місяць не дасть більше свого відблиску» (Мт. 24: 29, 35). Що ж тут дивного, що й ми, які є частиною цього світу, зазнаємо його долі? (**св. Василій Великий, Гомілія в честь мучениці Юліти**).

- Я визнаю, що монаший чин є високий, визначний і ангельський, чистий від усякого гріха, внаслідок досконалого життя. Очевидно, що це життя треба вести згідно із засадами аскетичних наук божественного і великого Василія, і не тільки наполовину, як це роблять деякі, що одне вибирають, а інше відкидають (**св. Теодор Студит, Заповіт преподобного Теодора**).

- Треба завжди сторожити й бути готовим до ревного виконання Божих діл, знаючи що небезпечно відкладати (**св. Василій Великий, МПр. 13**).

- Кожний на своєму місці повинен виявляти невтомну ревність і виконувати слово Апостола (Рим. 12:11): «У ревності не будьте ліниві» (**св. Василій Великий, ШПр. 24**).